

دادگاه صحرائی در قلمرو نظام دموکراتیک

علی قادری

در نیمروز، در ولسوالی دلارام این ولایت جسد سه آدم ربای در یک لوجه تبلیغاتی آویزان شده است. در مورد این رویداد خبر های گوناگون وجود دارد. پلیس نیمروز می گوید که این آدم ربایان کودک را ربوده و نزدیکیان کودک بدون هماهنگی با پلیس بر ربابندگان حمله نموده که در نتیجه آن ربابندگان و یکی از نزدیکیان کودک ربوده شده، کشته شده اند. شاهدان عینی اما، می گوید که ربابندگان توسط گروه طالبان کشته شده اند و بعدا مردم جسد آن ها را از لوجه تبلیغاتی آویزان نموده است. مهم نیست که رویداد چگونه اتفاق افتاده است. قفسیه اصلی این است که جسد سه تن در ولسوالی دلارام برای مدتی به دار آویخته شده است. این رویداد را از هر زاویه بنگریم بیانگر دادگاه صحرائی گروه طالبان است. دادگاه صحرائی که بدون بررسی اسناد و مدارک و بدون در نظر گرفتن حقوق متهم و مجرم در مورد آن ها حکم صادر می کرد و در جا حکم را اجرا می نمود. این مسئله با تمام شئونات و اصول دموکراسی، ارزش های حقوق بشر و حقوق اساسی و مدنی شهروندان سر سازگاری ندارد. مهم ترین مسئله وجود دادگاه صحرائی در قلمرو نظام دموکراتیک است. با وجود مبارزات شدید نیرو های بین المللی و نیرو های امنیتی افغان با گروه طالبان اما، سازو کار های حقوقی و قضایی گروه طالبان همچنان بر این سرزمین رواج دارد. بار ها، گزارش های در مورد مراجعه مردم و شهروندان افغانستان به دادگاه های گروه طالبان در رسانه های بین المللی منتشر شده است. دلیل اصلی مراجعه مردم به طالبان فساد گسترده در نظام قضایی افغانستان است. امکان حل یک مسئله بدون پرداخت رشوه امکان پذیر نیست. برگزاری دادگاه صحرائی با وجود نظام دموکراتیک اما، یک مسئله است که نگرانی های زیادی را به وجود آورده است. شکل دهی دادگاه صحرائی اما، تنها در مناطق بلک در نفوذ گروه طالبان صورت نمی گیرد. بلکه در مناطق که گروه طالبان اصلا حضور ندارد، نیز برگزار و دایر می گردد.

چینی قلمرو حکومت افغانستان را تنگ تر می کند. ارزش ها و رفتار های خلاف و ضد حقوق بشر گسترش می یابد. نهاد های دموکراتیک ضعیف تر می گردد. گروه طالبان نفوذ بیشتر در میان مردم پیدا می کند. حکومت افغانستان از هر ابزار ممکن باید در تقبیح این مسئله استفاده نماید. چه از لحاظ قانون اساسی، حقوق بشر و نظام های دموکراتیک همه و همه باید مسئله مورد پیگرد قرار بگیرد و انگیزه های پشت این رفتار شناسایی گردد. حکومت افغانستان از هر ابزار ممکن باید در تقبیح این مسئله استفاده نماید. چه از لحاظ قانون اساسی، حقوق بشر و نظام های دموکراتیک همه و همه باید مسئله مورد پیگرد قرار بگیرد و انگیزه های پشت این رفتار شناسایی گردد. بی توجهی به مسئله بیانگر همسویی کارگزاران حکومت با رفتار های قضایی گروه طالبان تعبیر خواهد شد. این هزینه سنگین بر حکومتی است که سیزده سال با یک گروه چنگیده است و حال بعد از سیزده سال با سکوت خود دوباره مهر انگیز است که مردم افغانستان نیز، واکنش نسبت به این رویداد نشان ندادند. مردم که روزی از دست حکومت طالبان به تنگ آمده بودند امروزه آن را فراموش نموده است.

سرمقاله نتایج کنفرانس مونیخ برای افغانستان

حفیظ الله زکی
کنفرانس مونیخ یکی از کنفرانس های مهم بین المللی است که هفده ساله در آلمان دایر می شود و مساله امنیت جهانی را مورد بحث قرار می دهد. نتایج این اجلاس روی سیاست خارجی کشورهای عضو نا تو تأثیر مستقیم دارد و نوع روابط این سازمان را با کشورهای دیگر تعیین می کند. از این رو کنفرانس مونیخ برای بسیاری از کشورهای جهان خصوصا آنهایی که بیشترین تعامل سیاسی، اقتصادی و امنیتی را با سازمان نا تو دارد، حایز اهمیت می باشد. این پنجاه و یکمین کنفرانس مونیخ است. آجندای این کنفرانس را مسائل مربوط به اوکراین، تشدید بحران کشورهای خاور میانه، وضعیت بد میلیون ها آواره جنگی در بسیاری از نقاط جهان و مبارزه علیه تروریسم تشکیل می دهد. بحث روی مساله اوکراین از یکسو مناسبات سازمان نا تو را با دولت فعلی اوکراین مستحکم می سازد و حمایت کنفرانس از دولت اوکراین، به تقویت روحیه دولت مردان اوکراین منجر می گردد و از طرف دیگر بحث اوکراین ارتباط مستقیم با نوع سیاست های نا تو در قبال روسیه پیدا می کند. تصمیم بر تحریم های بیشتر علیه روسیه، تعدید تحریم های گذشته و ایجاد فشار های سیاسی و اقتصادی بر این کشور و حتا امکان ارسال اسلحه برای دولت اوکراین می تواند رابطه روسیه را با غرب تیره تر سازد. تهدید گروه داعش در خاور میانه از موضوعات دیگری است که اغلب مذاکرات امنیتی را تحت تأثیر قرار داده است. امنیت کشورهای خاور میانه و از جمله کشورهای عراق، سوریه، مصر و یمن بدون مبارزه جدی و پیگیر با گروه دولت اسلامی «داعش» ممکن نیست. مبارزه با تروریسم در مجموع که در قالب شبکه های مختلف تروریستی در سراسر جهان عرض اندام می کنند، در این کنفرانس مورد تأکید قرار خواهد گرفت. افغانستان نیز در قالب یک هیأت عالی رتبه دولتی که ریاست آن را رئیس جمهور به عهده دارد، در این کنفرانس شرکت کرده است. در این کنفرانس آنچه برای افغانستان مهم می باشد این است که دیدگاه ها و سیاست های واضح و روشن این کشور در راستای امنیت و دورنمای افغانستان از لحاظ امنیتی، چالش ها و فرصت هایی که این کشور در تأمین امنیت خود به آنها مواجه خواهند بود، به درستی توضیح داده شود. اگرچه موضوع افغانستان در کنفرانس امسال زیاد برجسته نیست؛ اما موضوع نفوذ دامنه فعالیت داعش و تلاش های این گروه برای ایجاد پایگاه نظامی در افغانستان و تهدیدات بالفعل گروه های تروریستی دیگر که این کشور را در ناامنی فرو برده اند، محور هایی اند که افغانستان می تواند توجه اشتراک کنندگان در کنفرانس را به سوی مسائل افغانستان جلب کند. تجهیز و آموزش نیرو های امنیتی و دسترسی این نیروها به سلاح های مدرن، پیشرفته و مورد نیاز در جنگ های امروزی و ادامه کمک های مالی جامعه جهانی از افغانستان می تواند در جلوگیری از نفوذ گروه های تروریستی در منطقه مؤثر واقع شود. تأکید افغانستان روی سیاست واحد منطقه ای و ناپهودی پایگاه های هراس افکنان در منطقه و قطع منابع مالی و نظامی این گروه ها کمک می کند، تا اهمیت افغانستان را در مبارزه با تروریسم برجسته تر نشان دهد. افغانستان باید جهان را قانع بسازد که برای یک افغانستان امن و با ثبات به اشتراک مساعی همه دولت ها نیاز می باشد. در این رابطه تلاش جامعه جهانی برای تقویت روابط و مناسبات منطقه ای افغانستان، پیش از اندازه حایز اهمیت است. افغانستان باید آشکارا تأکید نماید که امنیت منطقه به امنیت افغانستان و امنیت جهان به امنیت منطقه وابسته است: بنابراین هر گونه تعلل و مسؤلیت گریزی از تأمین امنیت افغانستان می تواند تمام منطقه و جهان را با خطر روبرو سازد که در آن صورت کشورهای جهان مجبور خواهند شد، هزینه های بسیار سنگین و کلاتی را برای مهار تروریسم در جهان بپردازند. هیأت افغانی باید متوجه باشند که با توجه به بحران اوکراین و خاور میانه در حال حاضر افغانستان ممکن است در اولویت سیاست های امنیتی و خارجی اعضای کنفرانس قرار نداشته باشد، اما منطق و استدلال عقلایی هیأت می تواند توجه کنفرانس را به مسائل مهم و محوری در افغانستان جلب نماید.

افغانستان و جایگاه حقوقی و اجتماعی زنان

محمد رضا رها

باشیم. سیاستمداران، تاجران، فعالین حقوق بشر در میان زنان داریم. مهم است که این زنان هر چه بیشتر به این امکانات دسترسی داشته باشند. در این برنامه توسعه ای در مجموع ۴۱۶ میلیون پنه آن اختصاص یافته است که ۲۰۰ میلیون آن، از سوی سایر کمک

جامعه مردسالار و خشن افغانستان حضور زنان را در عرصه های سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و آموزشی نیز نمی چنگ و خشونت در کشور زمینه بروز و اعمال هر نوع رفتار های خشونت آمیز در جامعه بر علیه آسان فراهم گردید و جامعه نیز با تأثیر پذیری از شرایط جنگ و خشونت عملا نه تنها در برخورد با همدیگر، بلکه با زنان و همسران خود بیش از پیش خشن ترین رفتار های ممکن را بروز می دادند. پرواضح است که وقتی سخن از خشونت در برابر زنان به میان می آید این موضوع محدود در چهار چوب خانه و خانواده نمی شود، بلکه

نشان از آن دارد که جهان افغانستان را نه تنها فراموش ننموده بلکه به احتمال بسیار قوی در کنار مردم افغانستان تا زمان لازم ایستاده خواهد شد. دوم اینکه جامعه زنان افغانستان نه تنها در دوره های گذشته بویژه در زمان حاکمیت طالبان در رنج مضاعف و محرومیت شدید نسبت به داشتن حق فعالیت اجتماعی و سیاسی و فرهنگی و اقتصادی و حقوقی بسر می برند، حتا در سیزده سال گذشته برخلاف برخی تبلیغات های کلان دست آورد عمده ای را گمائی نشده اند. بدون شک این هرگز به معنای رونما نشدن تغییر در وضعیت زنان کشور نسبت به دوره های گذشته نیست؛ بلکه سخن در این که به تناسب شرایط و امکانات و همسویی ها و حمایت های کلان داخلی و بین المللی اقدام های لازم برای بهبود وضعیت زندگی زنان صورت گرفته است، چنانچه در سایر عرصه های زندگی نیز این کوتاهی ها وغفلت ها روی حضور نسل جدید زنان در افغانستان می

متاسفانه باید اذعان داشت که زنان کشور علاوه بر بدوش کشیدن رنج تاریخی محرومیت از دوران های کهن، در دوران بیش از سه دهه جنگ و خشونت در کشور زمینه بروز و اعمال هر نوع رفتار های خشونت آمیز در جامعه بر علیه آسان فراهم گردید و جامعه نیز با تأثیر پذیری از شرایط جنگ و خشونت عملا نه تنها در برخورد با همدیگر، بلکه با زنان و همسران خود بیش از پیش خشن ترین رفتار های ممکن را بروز می دادند. پرواضح است که وقتی سخن از خشونت در برابر زنان به میان می آید این موضوع محدود در چهار چوب خانه و خانواده نمی شود، بلکه

روزنامه افغانستان از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید.
هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد.
مقالات وارده بازگردانده نمی شود.
مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرفاله بیانگر دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.
روزنامه افغانستان بخش دردی و پشوی روزنامه اوت لوک افغانستان است.
www.dailyafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

نشان از آن دارد که جهان افغانستان را نه تنها فراموش ننموده بلکه به احتمال بسیار قوی در کنار مردم افغانستان تا زمان لازم ایستاده خواهد شد. دوم اینکه جامعه زنان افغانستان نه تنها در دوره های گذشته بویژه در زمان حاکمیت طالبان در رنج مضاعف و محرومیت شدید نسبت به داشتن حق فعالیت اجتماعی و سیاسی و فرهنگی و اقتصادی و حقوقی بسر می برند، حتا در سیزده سال گذشته برخلاف برخی تبلیغات های کلان دست آورد عمده ای را گمائی نشده اند. بدون شک این هرگز به معنای رونما نشدن تغییر در وضعیت زنان کشور نسبت به دوره های گذشته نیست؛ بلکه سخن در این که به تناسب شرایط و امکانات و همسویی ها و حمایت های کلان داخلی و بین المللی اقدام های لازم برای بهبود وضعیت زندگی زنان صورت گرفته است، چنانچه در سایر عرصه های زندگی نیز این کوتاهی ها وغفلت ها روی حضور نسل جدید زنان در افغانستان می

صاحب امتیاز: داکتر حسین یاسا
مدیر مسؤول: محمد رضا هویدا
سردبیر: حفیظ الله زکی
کارگزاران: خالق علی زاده
دبیران: محمد صالحی، علی اصغر زاهدی
مسئول وب سایت: محمد علی بهرامی
آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۷-۱۳۷